

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.482 van 27 januari 2004
in de zaak A. 137.440/XII-3877.**

In zake : de BVBA PLAYWORLD,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. Lietaer,
kantoor houdende te Kortrijk,
Pres. Rooseveltplein 1

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij de federale overheidsdienst Justitie.

tussenkommende partij :

de STAD KORTRIJK,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Van Heuven,
kantoor houdende te Kortrijk,
Pres. Kennedypark 8 b.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Playworld op 2 juni 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 maart 2003 van de kansspelcommissie bij de federale overheidsdienst Justitie waarbij geweigerd wordt haar een vergunning klasse B te verlenen voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Doorniksestraat 44 te Kortrijk;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Lietaer, die verschijnt voor verzoekster, van advocaat M. Ryelandt, die verschijnt voor de verwerende partijen, en van advocaat C. Dubois, die loco advocaat D. Van Heuven verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal exploiteert te Kortrijk, Doorniksestraat 44; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II onderwerpt aan een voorafgaandelijk door de kansspelcommissie uit te reiken schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat de kansspelcommissie op 5 maart 2003 weigert een vergunning klasse B voor verzoeksters kansspelinrichting te verlenen omdat “tijdens de controle van 28 juni 2002 meerdere inbreuken tegen de kansspelwet van 1999 werden vastgesteld” en “de aanvrager zich niet gedraagt op een wijze die beantwoordt aan de vereisten van de functie zoals vermeld in artikel 36.2 van de bovenvermelde wet”; dat op 10 maart 2003 de gemeenteraad van Kortrijk besluit geen convenant met verzoekster te sluiten;

Overwegende dat de stad Kortrijk vraagt in de debatten te mogen tussenkomen; dat zij, niet ongeloofwaardig, doet gelden dat de uitkomst in de onderhavige zaak van invloed kan zijn op de uitspraak over de vordering tot schorsing die verzoekster tegen de gemeenteraadsbeslissing van 10 maart 2003 indiende (zaak gekend onder nr. A.136.813/XII-3866); dat verzoekster zich niet tegen de tussenkomst verzet; dat op het verzoek wordt ingegaan;

Overwegende dat verwerende partijen met brief van 15 januari 2004 vragen de debatten te willen heropenen gelet op twee “nieuwe belangrijke stukken”; dat het tweede stuk, een antwoord van 9 januari 2003 van de minister van Justitie op een parlementaire vraag, reeds met de nota kon zijn meegedeeld; dat het niet vermog te verantwoorden dat de debatten worden heropend; dat dit ook voor het eerste stuk geldt, tenminste omdat het niet is wat verwerende partijen beweren dat het is; dat, anders dan zij voorgeven, het stuk niet de bekrachtiging is van de bestreden beslissing, op 5 november 2003 door de geldig samengestelde kansspelcommissie, maar louter een “[h]ergoedkeuring” van het proces-verbaal van onder meer de vergadering van 5 maart 2003 waarop tot de bestreden weigering is beslist; dat de kansspelcommissie daarbij zelf heeft overwogen dat vanuit juridisch oogpunt een bekrachtiging van de genomen beslissing weliswaar noodzakelijk lijkt, maar onmogelijk is; dat niet wordt ingegaan op het verzoek tot heropening van de debatten en de betreffende stukken buiten het beraad blijven;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekster een tweede middel afleidt uit de schending van de artikelen 10, 11 en 22 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescher-

ming van de spelers en uit de onbevoegdheid van de stellers van de bestreden beslissing; dat onder meer wordt toegelicht dat, behalve wat de voorzitter betreft, het mandaat van de leden van de kansspelcommissie op 1 januari 2003 afliep en dat de kansspelcommissie enkel rechtsgeldig kan beraadslagen en beslissen indien tenminste de meerderheid van de leden aanwezig is;

Overwegende dat de verwerende partijen in hun nota in de eerste plaats verwijzen “naar het KB van 30.11.2001 tot wijziging van het KB van 22.12.1999 betreffende de samenstelling, de organisatie en de werking van de Kansspelcommissie, waarbij een aantal wijzigingen worden aangebracht aan de samenstelling van de Kansspelcommissie, waarbij de opgesomde leden worden herbenoemd voor een periode van 3 jaar, dus tot einde 2003”; dat zij ondergeschikt een beroep op het continuïteitsbeginsel doen, aangezien de kansspelcommissie een functie van openbare dienst vervult waarvan de werking niet mag worden onderbroken;

Overwegende dat artikel 10 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers onder meer voorschrijft dat de kansspelcommissie bestaat uit 13 leden, dat zij naast de voorzitter een Nederlandstalige en een Franstalige vertegenwoordiger telt van de minister van Justitie, de minister van Financiën, de minister van Economische Zaken, de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Volksgezondheid en de minister tot wiens bevoegdheid de Nationale Loterij behoort, en dat de leden van de commissie en hun plaatsvervangers worden aangewezen voor een termijn van drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd voor een vertegenwoordiger van elk der ministers voor een termijn van drie jaar; dat artikel 11 de voorwaarden bepaalt om tot lid of plaatsvervangend lid van de commissie te worden benoemd en het te blijven; dat volgens artikel 22 de commissie slechts dan op geldige wijze beraadslaagt wanneer ten minste de meerderheid van haar leden aanwezig is;

Overwegende dat de bestreden beslissing is genomen door de voorzitter en vijf gewone leden van de kansspelcommissie; dat van die vijf leden er drie zijn die bij koninklijk besluit van 22 december 1999 met ingang van 1 januari 2000

voor een termijn van drie jaar waren benoemd; dat op het eerste gezicht de termijn van hun benoeming op 31 december 2002 ten einde kwam; dat de overige twee leden bij koninklijk besluit van 30 november 2001 met ingang van 29 december 2001 zijn aangeduid ter vervanging van leden die, eveneens bij het reeds vermelde koninklijk besluit van 22 december 1999, slechts tot 31 december 2002 waren benoemd; dat bijgevolg op het eerste gezicht ook de benoemingstermijn van die twee leden ten tijde van de aangevochten beslissing verlopen was; dat, ten slotte, de voorzitter en vijf leden niet “de meerderheid” van de leden van de kansspelcommissie uitmaken, vereist om geldig te kunnen beraadslagen; dat, ten gevolge van de artikelen 40 en 41 van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij, het aantal leden van de kansspelcommissie sedert 16 juli 2002 van 11 op 13 is gebracht;

Overwegende dat er vooralsnog geen reden toe lijkt de voorgaande onregelmatigheden voorbij te zien omwille van het continuïteitsbeginsel; dat op het eerste gezicht het vereiste van de continuïteit van de openbare dienst er niet van vrijstelt die continue werking in principe op een regelmatige wijze te verzekeren; dat geen enkele verklaring ervoor wordt gegeven waarom de kansspelcommissie niet tenminste met 7 van de 13 leden kon vergaderen; dat ook voor de afwezigheid van een geldige benoeming van de leden van de kansspelcommissie geen excuus wordt aangevoerd, in de bestreden beslissing noch in de nota; dat, bij koninklijk besluit van 4 februari 2003, dan weer wel de herbenoeming vanaf 1 januari 2003 van de voorzitter van de kansspelcommissie kon worden geregeld; dat er voorts geen bijzondere spoed met het besluit van 5 maart 2003 gemoeid lijkt te zijn geweest; dat het een in januari 2001 ingediende aanvraag verwerpt op grond van inbreuken die op 28 juni 2002 zijn vastgesteld; dat het arrest van de Raad van State inzake Verbraeken, nr. 3263 van 26 maart 1954, waarnaar verwerende partijen verwijzen een geval betreft waarin de afwezigheid van een mandaat in hoofde van de leden van een klachtencommissie toen zij op 23 oktober 1951 een beslissing namen, een paar dagen nadien met terugwerkende kracht tot 1 oktober 1951 geregulariseerd is geworden; dat een dergelijke retroactieve regularisatie zich te dezen niet heeft voorgedaan; dat uiteindelijk pas bij koninklijk besluit van 10 oktober 2003 in een nieuwe benoeming van de gewone

leden van de kansspelcommissie is voorzien; dat het besluit niet alleen slechts geldt voor de toekomst, vanaf 15 oktober 2003, maar ook twee van de vijf hiervoor bedoelde leden niet herbenoemt;

Overwegende dat het middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster uiteenzet dat zij haar handelsexploitatie te Kortrijk volledig zal moeten stopzetten, met zodanige verliezen tot gevolg dat haar leefbaarheid ernstig en op zeer korte termijn in het gedrang komt, dat zij weliswaar nog een kansspelinrichting uitbaat te Roeselare, maar die exploitatie onvoldoende rendabel is en niet het risico van een faillissement kan afwenden, en dat door alle perikelen die zij reeds heeft ondervonden ten gevolge van de onwettige weigeringsbeslissingen omtrent haar speelautomatenhallen zij aankijkt tegen een aanzienlijk overgedragen verlies en zich op 1 april 2003 naar aanleiding van een handelsonderzoek bij de rechtbank van koophandel te Kortrijk moest gaan verantwoorden;

Overwegende dat de bestreden beslissing weigert verzoekster een vergunning klasse B voor haar kansspelinrichting te Kortrijk uit te reiken en, met zoveel woorden, stelt dat “bijgevolg” een einde moet worden gemaakt aan de exploitatie ervan binnen drie maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing; dat de sluiting aldus een voldoende rechtstreeks verband met de bestreden weigering vertoont; dat met verzoekster wordt aangenomen dat zij zich ten gevolge van de sluiting een aanzienlijke bron van inkomsten ziet ontvallen; dat, voorts, noch de verwerende partijen noch de tussenkomen partij lijken te betwisten dat verzoeksters financiële situatie verre van rooskleurig is; dat dit, eerder dan het aangevoerde nadeel tegen te spreken, uitwijst dat het voor verzoekster des te meer zaak is dat zij de inrichting te Kortrijk kan openhouden; dat anders het risico van een faillissement niet uit te sluiten lijkt, de exploitatie van nog een tweede kansspelinrichting te Roeselare ten spijt; dat het nadeel van de sluiting in die omstandigheden niet als “enkel financieel” kan worden afgedaan; dat, mede gelet op de door haar bijgebrachte stukken,

verzoekster voldoende aantoont een nadeel te lijden dat zowel ernstig als moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad Kortrijk in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 5 maart 2003 van de kansspelcommissie bij de federale overheidsdienst Justitie waarbij geweigerd wordt de BVBA Playworld een vergunning klasse B te verlenen voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Doorniksestraat 44 te Kortrijk.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig januari 2004, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.